

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce **J. Č.**, bytem C., zastoupeného Mgr. Pavlem Čížinským, advokátem se sídlem Ječná 7/548, 120 00 Praha 2, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 18.11.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2011 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2011 č.j. X a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.2.2011 č.j. X se **z r u š u j í** pro vady řízení a věc se **v r a c í** žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je **p o v i n n a** zaplatit žalobci k rukám jeho zástupce Mgr. Pavla Čížinského na nákladech řízení částku ve výši 2.400,-Kč na účet č. X vedený u České spořitelny, a.s. ve lhůtě nejpozději do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Včasnou žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 18.11.2011 se žalobce domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2011 č.j. X, jímž žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.2.2011 č.j. X*, kterým mu zamítla žádost o invalidní důchod podanou dne 26.1.2011 pro nesplnění podmínek pro nárok na invalidní důchod podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**). *Žalobce v žalobě* požadoval zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení a také požadoval náhradu nákladů řízení, neboť dle něho je třeba datum vzniku invalidity stanovit i zpětně tak, aby počínalo ode dne, kdy mu již zdravotní stav neumožňoval pracovat, byť se tento zdravotní stav ještě určitým způsobem vyvíjel. Úraz utrpěl v 19 letech a pak již ze zdravotních

důvodů pracovat nemohl, proto ani nemohl splnit jeden rok doby pojištění; dále namítal, že žalovaná v minulosti nepostupovala dle zákona a nezjistila dostatečně jeho zdravotní stav a naopak jednala tak, jakoby důkazní břemeno leželo na něm, což je však v rozporu se zákonem; dle něho invalidita vznikla již dnem úrazu 30.9.1996 a v takovém případě by nepotřeboval mít ani potřebnou dobu pojištění, jelikož dvacet let dosáhl 21.8.1997, tedy více než rok po úrazu. (*K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.*)

*Z vyžádaného posudkového spisu vedeného ohledně žalobce OSSZ Sokolov a v něm založeném záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 26.1.2011 soud zjistil, že žalobce byl do 31.12.2009 i nadále plně invalidní, když z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66% a od 1.1.2010 je invalidní – jedná se o invaliditu třetího stupně – nadále není schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek a rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl A, položce 7d) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. (dále jen **příloha vyhlášky**), pro něž se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70%, která ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity uvedeno 20.7.1998. Dále ze založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě vypracovaném v námitkovém řízení ČSSZ – lékařská posudková služba, pracoviště Plzeň, ze dne 29.4.2011 vyplývá, že žalobce od 20.7.1998 do 31.12.2009 byl plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, invalidita byla v souvislosti s úrazem ze dne 30.9.1996 a jeho dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav do 31.12.2009 odpovídal postižení uvedenému v kapitole VI., oddíl A, položce 1, písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. (dále jen **vyhláška**), tj. 70% a tato míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti ve smyslu § 6 odst. 4 a 5 citované vyhlášky nebyla změněna; od 1.1.2010 do data vydání napadeného rozhodnutí se nadále jednalo o invaliditu třetího stupně v souvislosti s úrazem ze dne 30.9.1996 a žalobce byl schopen výdělečné činnosti za zcela mimořádných podmínek, když rozhodující příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV., oddíl A, položce 7d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 70% a tato míra poklesu ve smyslu § 3 a § 4 citované vyhlášky nebyla změněna; datum vzniku invalidity uvedeno 20.7.1998.*

Žalovaná ve svém vyjádření ze dne 1.2.2012 mimo jiné navrhla vypracování nového posudku PK MPSV, který dostatečně objektivně posoudí, zda je žalobce invalidní již od data svého úrazu, tj. 30.9.1996.

*Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že skutečnosti uvedené žalovanou v jejím vyjádření odpovídají obsahu spisu, napadené rozhodnutí ze dne 20.9.2011 bylo žalobci doručeno 22.9.2011. Ze založeného osobního listu důchodového pojištění (dále jen **OLDP**), který byl nedílnou součástí rozhodnutí žalované ze dne 24.2.2011 vyplývá, že žalobce má vykázanu dobu pojištění od 1.1. do 20.8.1995 – 3 dny do 18 let a od 21.8. do 11.9.1995 – 22 dnů zaměstnání.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (*dále jen PK MPSV nebo komise*), jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV pracoviště v Plzni, aby vypracovala *posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 22.3.2012*, jemuž byl přítomen i žalobce. Z posudku soud zjistil, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (*dále jen zákon*) následkem úrazu ze dne 30.9.1996 a šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona a *k 31.12.2009 byl žalobce plně invalidní dle § 39 odst. 1 písm. a) zákona následkem úrazu ze dne 30.9.1996 s datem vzniku plné invalidity 30.1.1998* (tj. dnem hospitalizace v Psychiatrické léčebně Dobřany); PK MPSV uvedla, že *do 31.12.2009* odpovídalo zdravotní postižení žalobce *kapitole VI., oddíl A, položka 7, písm. c) přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a to horní hranici 70%*, v níž bylo zohledněno celkové funkční postižení i kvalifikace žalobce a tato míra poklesu nebyla navýšena dle § 6 uvedené vyhlášky. Dle PK MPSV *od 1.1.2010 zdravotní stav žalobce odpovídá hodnocení dle kapitoly XV., oddíl A, položka 7d) přílohy vyhlášky, tj. 70% poklesu pracovní schopnosti*, v čemž se zohledňuje celkové funkční postižení i kvalifikace žalobce a zachovaný pracovní potenciál; nebyly shledány důvody pro hodnocení na horní hranici procentního rozmezí a nebyly dány ani podmínky pro použití § 3 a § 4 citované vyhlášky. PK MPSV také uvedla, že její hodnocení se shoduje s hodnocením lékaře ČSSZ při námitkovém řízení a uznává schopnost výdělečné činnosti žalobce za zcela mimořádných podmínek, např. jednoduché práce v chráněné dílně bez zatěžování pravé dolní končetiny vsedě. PK MPSV rovněž vyjádřila důvod změny vzniku plné invalidity žalobce hospitalizací v PL Dobřany dne 30.1.1998 oproti posudku lékaře OSSZ i ČSSZ, neboť při přijetí k této hospitalizaci byla objektivním zjištěním doložena nesamostatnost stoje i chůze a popsán psychický stav žalobce; rovněž bylo zdůrazněno, že žalobce od propuštění z hospitalizace na neurologii nedocházel na lékařské kontroly ani se nikde neléčil i přes doporučení dlouhodobé rehabilitace, psychiatrického vyšetření ke zjištění rozsahu defektu mentálních funkcí, chirurgické a neurologické kontroly. Provedena byla pouze kontrola na chirurgické ambulanci dne 20.3.1997, kdy byla konstatována možnost plné zátěže poraněných končetin a opět doporučena intenzivní rehabilitace, avšak žádné jiné vyšetření od 20.3.1997 do hospitalizace v PL Dobřany 30.1.1998 není doloženo. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

U ústního jednání dne 15.8.2012 žalobce k dotazům uvedl, že po ukončení povinné školní docházky šel na tzv. zaučení na pomocníka zedníka v Plzni, ale to nedokončil, protože v roce 1992 nastoupil do výkonu trestu na 3 roky za těžké ublížení na zdraví, byl ve Věznici Všechny, kde ale měl pouze krátké brigády a propuštěn byl z výkonu trestu v září či říjnu 1995; poté nebyl ani v evidenci úřadu práce a až do utrpeného úrazu 30.9.1996 pracoval pouze jako brigádník u soukromníků, neměl uzavřený žádný pracovní poměr, takže podle něho ta doba pojištění uvedená v OLDP odpovídá; po propuštění z nemocnice po úraze byl u své tety A. H. v S., neměl v ruce žádné lékařské zprávy, takže nevěděl, že má chodit na nějaké kontroly, ani teta mu žádné lékařské zprávy do ruky nedala a neřekla mu, že by měl na kontroly chodit, a když už byl na lékařské kontrole, nikdo mu tam neřekl, že má přijít na nějakou další lékařskou kontrolu.

Zástupce žalobce závěrem navrhl vyhovění žalobě, protože nelze přičítat k tíži žalobce, že se dále neléčil, neboť na tom není a nebyl mentálně dobře a dle jeho názoru by to ani nehrálo roli s poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp.zn. 6 Ads 61/2012 ohledně stanovení data invalidity; dále bylo žádáno o přiznání náhrady nákladů řízení dle advokátního tarifu (vyhl. č. 177/1996 Sb.) za 3 úkony - á 500,-Kč (převzetí, sepis žaloby a účast na jednání) a 3x režijní paušál - á 300,-Kč s tím, aby částka byla zaslána zástupci žalobce Mgr. Čížinskému na číslo účtu X vedeného u České spořitelny, a.s. *Závěrem zástupce žalované* s ohledem na závěr posudku PK MPSV, která změnila datum vzniku invalidity, ponechal rozhodnutí na úvaze soudu a podotkl, že kromě zdravotního stavu je třeba splnit další podmínku pro výplatu invalidního důchodu, a to potřebnou dobu pojištění.

Dle **§ 38 zákona ve znění platném do 31.12.2009** má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal

- a) *plně invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, pokud nesplnil ke dni vzniku plné invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) plně invalidním následkem pracovního úrazu.

Podle **§ 39 zákona ve znění platném do 31.12.2009** je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu

- a) poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně od 66% nebo
- b) je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Dle **§ 38 zákona s účinností od 1.1.2010** má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se

- a) *invalidním a získal potřebnou dobu pojištění*, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo
- b) invalidním následkem pracovního úrazu.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) *nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen „správní orgán“). Ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Dle § 78 odst. 1 věta první, odst. 3, 4 a 5 s.ř.s. je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo a soud přihlíží ve vztahu k žalobním bodům na rozhodnutí uvedených správních orgánů jako na jeden celek. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že se věc vrací k dalšímu řízení žalovanému, a právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán. Podle § 75 odst. 1 s.ř.s. je pro soud rozhodující skutkový a právní stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *k datu 20.9.2011*, a je povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.).

V této věci se žalobce podanou žalobou domáhá zrušení napadeného rozhodnutí ze shora uvedených důvodů. Soud pak na základě všech zjištěných skutečností v této věci dospěl k závěru o důvodnosti *žaloby proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2011*, jímž žalovaná zamítla námitky žalobce a rozhodnutí ČSSZ ze dne 24.2.2011 potvrdila, jak citováno shora. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 22.3.2012 *má soud za prokázané, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované byl žalobce nadále invalidní ve třetím stupni následkem úrazu ze dne 30.9.1996, avšak datum vzniku plné invalidity (tj. do 31.12.2009) bylo stanoveno dnem 30.1.1998, tj. dnem hospitalizace žalobce v Psychiatrické léčebně Dobruška*, proto je ***žaloba podaná důvodně***. Za této situace ***soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 20.9.2011 i jemu předcházející rozhodnutí ze dne 24.2.2011 zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení*** (výrok I. rozsudku) *pro vady řízení* (§ 78 odst. 1 věta první, odst. 4 s.ř.s.) *spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce ve vztahu ke stanovení data vzniku plné invalidity, neboť správní orgán si neopatřil ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV došlo u žalobce ke vzniku plné invalidity již dne 30.1.1998 oproti původně stanovenému datu 20.7.1998*. Předmětný nedostatek byl způsoben zejména při vypracování podkladového rozhodnutí příslušné OSSZ Sokolov a poté ČSSZ v řízení o námitkách. Tímto *právním názorem soudu je žalovaná vázána* (§ 78 odst. 5 s.ř.s.). Soud připomíná žalobci, že důkazní břemeno spočívá na něm a nikoli na správním orgánu.

Po právní moci tohoto rozsudku bude proto vycházet žalovaná ze zjištění, že žalobce je od 30.1.1998 plně invalidní (do 31.12.2009) a dále je (od 1.1.2010) invalidní pro invaliditu třetího stupně (§ 78 odst. 5 s.ř.s.), *o čemž vydá rozhodnutí, které bude mimo jiné obsahovat i důvod vydání rozhodnutí, tj. uznání invalidity od uvedeného data*, čímž bude realizovat rozsudek Krajského soudu v Plzni sp.zn. 16Ad 84/2011 ze dne 15.8.2012, když požadované rozhodnutí o

přiznání invalidity by byla vydala žalovaná i v případě zjištění dřívějšího data vzniku plné invalidity žalobce již na základě posouzení na OSSZ Sokolov, tak i v řízení o námitkách. Výrok i odůvodnění nově vydaného rozhodnutí budou zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb.) a rovněž i zákona č. 155/1995 Sb.

O náhradě nákladů řízení (*výrok II. rozsudku*) bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s. věta první (*účastník, který měl ve věci plný úspěch má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl*). Zástupce žalobce požadoval náhradu nákladů řízení, která byla stanovena dle specifikace při ústním jednání dne 15.8.2012 odpovídající příslušnému advokátnímu tarifu tedy celkem 2.400,-Kč, tj. za 3 úkony 3 x 500,-Kč za 1 úkon právní služby (převzetí, sepsí žaloby a účast u ústního jednání), tj. 1.500,-Kč, a 3x režijní paušál (a 300,-Kč), tj. 900,-Kč, což je v souladu s § 9 odst. 2, § 7, § 11 odst. 1 písm. b) a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (*advokátní tarif*), v platném znění, daň z přidané hodnoty nebyla požadována. Přiznanou částku uhradí žalovaná zástupci žalobce Mgr. P. Čížinskému na účet č. 1314586053/0800 vedený u České spořitelny, a.s., tedy v soudem přiměřeně stanovené lhůtě.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 15.srpna 2012

Hocká

JUDr. Alena

samosoudkyně